

பிரசங்கம் 8

கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தை
இயேசு நிலைநாட்டுதல்:

“இது என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது”

[1 கொரிந்தியர் 11:23-26; காண்க லூக்கா 22:19]

எடி குளோர்

வேறு எந்த மனிதரும் எந்த காலத்திலும் அலங்கரிக்கப் பட்டுள்ளதைக் காட்டிலும் மாறுபட்ட வகையில் இயேசு அலங்கரிக்கப் பட்டார். நமது பாவங்களுக்கான அவரது பலியை அளிப்பதற்கான ஆயத்தத்தில், அவர் மரணத்திற்கு ஏதுவான சவுக்கினால் தமது முதுகின் குறுக்கே அடிகளைப் பெற்றார். நமது இரட்சிப்பிற்கான அவரது வீரத்துவமான செயலுக்கு, நன்றி நிறைந்த இருதயங்களின் பாராட்டுரைகளுக்குப் பதிலாக, காட்டுமிராண்டித் தனமான கும்பலின் ஏளனமே தரப்பட்டது. இராஜரீகத்தின் உயர்ந்த ஆடைகளுக்குப் பதிலாக அவர், சிகப்பு அங்கியால் அலங்கரிக்கப்பட்டார். அவர் முடிசூட்டப்படுதலில் முட்களால் ஆன கிரீடம் அடங்கியிருந்தது மற்றும் ஒரு நாணல் தட்டை தான் அவரது செங்கோலாக இருந்தது. அவரது அரசத்துவம் இழிவுபடுத்தப் பட்டது மற்றும் அவரது கைகளிலும் பாதங்களிலும் பதியப்பட்ட ஆணிகளின் தழும்புகளே அவரது வீரத்தின் அடையாளமாக இருந்தன. கடைசித் தொடுகை என்ற வகையில் அவர், ரோமப்போர்வீரன் ஒருவனால் தமது விலாப்பகுதியில் ஆழமாகக் குத்தப்படுதலைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

நீதிக்காக இயேசு தண்டிக்கப்பட்டது போன்று எவரொருவரும் எந்தக் காலத்திலும் தண்டிக்கப் பட்டதில்லை, மற்றும் அவரது பலி நிகழ்வித்த நித்திய நன்மையைப் போன்று வேறெந்தப் பலியும் எந்தக் காலத்திலும் விளைவித்தது இல்லை. மேல்வீட்டில் நமது கர்த்தரின் “இது உங்களுக்காகப் பிடுக்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது” என்ற குறுகிய அறிவித்தலானது, தமிழ் மொழியில் ஐந்தே ஐந்து வார்த்தைகளில் அவரது மரணம் பற்றிய முதன்மையான சத்தியங்களை எடுத்துரைத்து முடிக்கிறது. இது ஆங்கில வேதாகமத்தில் “This is My body which is given for you,” என்று ஒன்பது வார்த்தைகள் கொண்ட வாக்கியமாக உள்ளது இதன் அடிப்படையில் இந்த வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தை நாம் உய்த்துணர முயற்சி செய்வோமாக.

“This is My body.” இந்த வார்த்தைகளில் நாம் அவரது திரு அவதாரத்தைக் காணுகிறோம். “திரு அவதாரம்” என்ற இந்த வார்த்தை, ஏதேனும் ஒரு பொருளுக்கு மாம்சத்தை அணிவித்தல் - ஒரு சரீரத்தை அல்லது

பெளதிக வடிவத்தை - கொடுத்தல் என்று மாத்திரமே அர்த்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு கட்டிடமும் யாரோ ஒரு கட்டிடக் கலைஞரின் கனவினுடைய அவதாரமாக உள்ளது. இயேசு கிறிஸ்துவின் திரு அவதாரம் என்பது, தேவனுடைய குமாரனுக்கு ஒரு சரீரம் உடுத்துவிக்கப்பட்டதை அர்த்தப் படுத்துகிறது. “அந்த வார்த்தை மாம்சமாகி, கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிறைந்தவராய், நமக்குள்ளே வாசம்பண்ணினார்; அவருடைய மகிமையைக் கண்டோம்; அது பிதாவுக்கு ஒரேபொருளாவருடைய மகிமைக்கு ஏற்ற மகிமையாகவே இருந்தது” (யோவான் 1:14).

இயேசுவின் பிறப்பும் சிலுவையில் அறையப்படுதலும் விடுவிக்க இயலாதபடி ஒன்றாகப் பிணைக்கப் பட்டுள்ளன. குமாரனாகிய தேவன் தமது பிறப்பில் தமக்கு ஒரு உடலை எடுத்துக் கொண்டார். அவர் தமது மரணத்தில், தமது உடல் சிலுவையில் ஆணிகளால் அறையப்படுகையில் அதை நமக்காகக் கையளித்தார். “ஆகையால் அவர் உலகத்தில் பிரவேசிக்கும்போது: பலியையும் காணிக்கையையும் நீர் விரும்பவில்லை, ஒரு சரீரத்தை எனக்கு ஆயத்தம்பண்ணினீர்” என்றார் (எபிரெயர் 10:5). திரு அவதாரம் இல்லாதிருந்தால், சிலுவையில் அறையப்படுதல் இருந்திருக்க முடியாது.

“Which is given” என்ற வார்த்தைகளில் நாம், அவரது தியாகத்தைக் காணுகிறோம். “நம்முடைய பாவங்களை நிவர்த்தி செய்கிற கிருபாதாரபலி அவரே; நம்முடைய பாவங்களை மாத்திரம் அல்ல, சர்வலோகத்தின் பாவங்களையும் நிவர்த்தி செய்கிற பலியாயிருக்கிறார்” (1 யோவான் 2:2).

மாபெரும் தியாகங்களின் மூலமாக மாத்திரமே உலகத்திற்கு மாபெரும் ஆசீர்வாதங்கள் தரப்பட முடியும். பூமியில் பெரும்பான்மையான மக்கள் “சுய - பாதுகாப்பு” கொள்கையில் வாழுகின்றனர், ஆனால் தகுதியான இலக்குகளைத் தங்கள் தனிப்பட்ட அனுகூலங்களுக்கு முன்னதாக மனவிருப்பத்துடன் வைக்கும் மனிதர்களால் தான் இந்த உலகத்திற்கு மாபெரும் பங்களிப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன. தமது பணத்தைத் தேவனுக்குக் கொடுக்கும் மனிதர், “இதோ என் செல்வம் இங்கு உள்ளது. இதை நான் உமக்கு அளிக்கிறேன்” என்று கூறமுடியும். ஊழியக் களத்திற்குச் செல்லும் தங்கள் மகனை அல்லது மகளை ஆசீர்வதிக்கும் பெற்றோர், “உமக்கு எங்கள் குடும்பத்தில் இருந்து நாங்கள் அளிக்கும் பங்கு இதுவே” என்று கூற முடியும். இராஜ்யத்தில் பிரயாசப்பட்டு இளைப்படைந்த ஊழியக்காரர் ஒவ்வொருவரும், அவரது அல்லது அவளது பலவீனமான உடலைக் கண்ணோக்கும்போது, “இதுவே நான் உமக்கு அளிக்கும் உடலாகும்” என்றுகூற முடியும்.

இருப்பினும் கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்டது எல்லாக் காலத்திலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு உண்மையான பலியாக இருக்கிறது. நமது உலகத்தை அவர் கண்ணோக்குகையில், “இது உங்களுக்காகப்பிட்கப்பட்ட என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது” என்று அவரால் கூற முடியும். தேவனுடைய குமாரனால் சிலுவையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தியாகத்தைத் தவிர வேறு எந்த தியாகத்தினாலும் இரட்சிப்பு இல்லை. “அல்லாமலும், காளை வெள்ளாட்டுக்கடா இவைகளுடைய இரத்தம் பாவங்களை நிவர்த்திசெய்ய மாட்டாதே” (எபிரெயர் 10:4).

“For you” என்ற வார்த்தைகளில் நாம், கிறிஸ்துவின் பாவநிவாரணச் செயலைக் காணுகிறோம். இயேசுவின் மரணம் என்னைக் குறித்து அக்கறைப் படுகிறது என்பதே அவரது மரணத்தைப் பற்றிய ஆச்சரியம்

நிறைந்த சத்தியமாக உள்ளது. ஜூலியஸ் சீஸரின் மரணம் என்னைக் குறித்து அக்கறைப் படுவதில்லை. அவர் ஒரு வன்முறையான மரணத்தைப் பெற்றார், ஆனால் அவர் எனக்காக மரிக்கவில்லை. இராயனின் மரணம் என்னைக் குறித்து அக்கறைப்படவில்லை. அவர் வன்முறையில் மரித்தார், ஆனால் அவர் எனக்காக மரிக்கவில்லை. ஆராய்ச்சியாளரான ராபர்ட் ஸ்காட் என்பவரின் மரணம் என்னைக்குறித்து அக்கறைப்படவில்லை. அவர் ஆர்க்டிக் பகுதியில் தைரியமாகப் பயணம் செய்ததற்கு ஒரு விலையைச் செலுத்தினார், ஆனால் அவர் எனது பாவத்திற்கான விலையைச் செலுத்தவில்லை. புறதெய்வ வணக்கம் நிறைந்த உலகத்தில் தைரியமாக சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்த காரணத்தினால் பவுல் ஒரு வேதசாட்சியாக மரித்தார்; ஆனால் அவர் எனக்காக அல்ல கிறிஸ்துவின் நிமித்தமாகவே மரித்தார். இயேசு ஒரு வீரராகவோ அல்லது வேதசாட்சியாகவோ அல்ல, ஆனால் எனக்காக ஒரு பவி என்ற வகையில் மரித்தார். “அவர் நம்மை இப்பொழுதிருக்கிற பொல்லாத பிரபஞ்சத்தினின்று விடுவிக்கும்படி நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனுடைய சித்தத்தின்படியே நம்முடைய பாவங்களுக்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார்” (கலாத்தியர் 1:4). “For you” என்ற வார்த்தையை நாம் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால், சிலுவையின் தனிசிறப்பை நாம் புரிந்து கொள்வதில்லை என்றே அர்த்தமாகிறது.

நாம் ஒன்றுகூடியிருக்கும்படி ஒரு அறைக்குள் யாரேனும் ஒருவர் அவசரமாகப் புகுந்து, “நமது நகரின் வங்கியில் பெரிய தொகை ஒன்று இடப்பட்டுள்ளது” என்று கூறினால் நாம் மனம் ஈர்க்கப்படுவதில்லை. இவ்வகையான வைப்புத்தொகைகள் வங்கியின் வழக்கமான வேலைகளாக உள்ளன என்பது நிச்சயம். இருப்பினும் நம்மிடத்தில் யாரேனும் ஒருவர் வந்து, “நமது நகரின் வங்கியில் உங்களுக்காக ஒரு பெரிய தொகை இடப்பட்டுள்ளது” என்று கூறினால் நாம் மனம் ஈர்க்கப்படுவோம். “உங்களுக்காக” என்ற வார்த்தையை இவ்விரு அறிவிப்புகளுக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடாகும்.

மேல்வீட்டில் இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கூறிய பின்வரும் வார்த்தைகளில், கிறிஸ்தவத்தின் புதிர் காணக்கிடக்கிறது: “இது உங்களுக்காகப் பிட்கப்படுகிற என்னுடைய சரீரமாயிருக்கிறது.” இயேசுவின் மரணம் அர்த்தப் படுத்துவது என்ன என்பதை இந்த ஐந்து வார்த்தைகள் என்றென்றைக்கும் நமக்கு நினைவூட்டும்.

ஆர்வம் கொண்ட கும்பல், ஆவிக்குரிய மதிப்பீடுகளைப் பற்றிய உணர்வில்லாத நிலையில், “அவர் மரித்தார்” என்று கூறியது. மூப்பர்கள் இதைக் கூறினர். பிலாத்து இதைக் கூறினார். சிலுவையில் அறையப்பட்டதை மேற்பார்வையிட்ட நூற்றுக்கு அதிபதி இதைக் கூறினார். சதுசேயர்கள் இதைக் கூறினர். பரிசேயர்கள் இதைக் கூறினர். காய்பா இதைக் கூறினார். இயேசு தங்கள் மீட்பராக இருப்பார் என்று நம்பியிருந்த மக்கள் இதைக் கூறினர். தூரத்தில் அவரைப் பின்சென்ற பெண்கள் இதைக் கூறினர். அவரில் ஏமாற்றம் அடைந்த மற்றும் தங்களில் ஏமாற்றம் அடைந்த சீஷர்கள் இதைக் கூறினர். “அவர் மரித்தார்” என்ற வார்த்தையில் எந்த நபரும் நினைத்துப் பார்க்கக் கூடிய மாபெரும் சிந்தனைகள் அடங்கியுள்ளன என்பதைப் பற்றி, இயேசுவின் மரணத்தின்போது எவரொருவரும் சிறிதளவே உணர்ந்து அறிந்தனர்: தேவனுடைய குமாரனின் திரு அவதாரம், அவரது பவி மற்றும் பாவங்களுக்கு அவர் செய்த பரிசாரம்.